

N:o 2.

Ank. till Riksd. kansli den 2 februari 1892, kl. 2 e. m.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse af 1 kap. 6 § giftermålsbalken.

Kongl. Maj:t har den 31 sistlidne december till Riksdagen aflåtit en så lydande proposition, n:o 21:

Under åberopande af bilagda i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, vill Kongl. Maj:t, jemlikt 87 § regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga följande

Lag

angående ändrad lydelse af 1 kap. 6 § giftermålsbalken.

Häri genom förordnas, att 1 kap. 6 § giftermålsbalken skall erhålla följande förändrade lydelse:

Man eller kvinna må ej förr i äktenskap träda, än han hafver fyllt tjuguet år, och hon sjutton; utan Konungen pröfvar skäligt att lof dertill gifva. Lappman må dock kunna ingå äktenskap, då han fyllt sjutton år, och lappkvinna vid fylda femton år.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1893.

På sätt det propositionen bilagda utdrag af statsrådsprotokollet den 13 november sistlidna år utvisar, har ifrågavarande lagförslag tillkommit i anledning af Riksdagens skrifvelse den 16 mars 1891, deruti Riksdagen anhöll, att Kongl. Maj:t täcktes låta verkställa utredning rörande de omständigheter, som inverkade på bedömandet af frågan om framflyttande af den i gällande lag för qvinna stadgade åldersgräns, samt derefter för Riksdagen framlägga det förslag i sådant hänseende, hvartill utredningen kunde föranleda.

Efter det medicinalstyrelsen afgifvit infordradt utlåtande i ämnet, föredrogs ärendet i statsrådet ofvanberörda den 13 november, dervid departementschefen anförde, bland annat:

»På de af medicinalstyrelsen andragna skäl lärer, under för handen varande förhållanden, den ålder, vid hvilken qvinna må tillstädjas att ingå äktenskap, kunna bestämmas till sjutton år, dock med iakttagande deraf, att beträffande lappqvinns äktenskapsålder ändring ej göres i hvad hittills varit stadgad. Genom nådigt bref af den 15 februari 1745 har emellertid den åldersgräns, som i fråga om mans trädande i äktenskap i allmänhet är stadgad, för lappdräng nedflyttats till sjutton år; och då det torde befinnas lämpligt att samtliga föreskrifter angående mans eller qvinnas äktenskapsålder sammanföras i ett lagrum, har berörda för lappdräng gjorda undantag jemväl intagits i det förslag, som i anledning af Riksdagens skrifvelse blifvit inom departementet utarbetadt.»

Vid granskning inom högsta domstolen af omförmälda förslag, i allo lika det nu föreliggande, lemnades detsamma utan anmärkning, och utskottet, dit propositionen af båda kamrarne hänvisats, har icke heller något att mot förslaget erinra.

Utskottet hemställer följaktligen,

att propositionen må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 2 februari 1892.

-På lagutskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.